

תפ"ח 16832/04 - מדינת ישראל נגד עומר ابو סבית, פארס אל אטרש

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
תפ"ח 16-04-2016 מדינת ישראל נ' ابو
سبית(עציר) ואח'
בפני כבוד סגן נשיאה השופט נ' זלוצ'ובר כבוד השופט י' רץ-לי
כבוד השופט ש' פרידלנדר
בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד עינת בלנרו
המואשימה

- נגד
1. עומר ابو סבית ע"י ב"כ עוה"ד דוד יפתח
עו"ד דותן
2. פארס אל אטרש ע"י ב"כ עוה"ד בר ציון
וואוזן
- הנאשמים

גמר דין

הנאשמים הורשו על פי הودאותם במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של הריגה - עבירה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. הנאשם 2 הורשע בנוסף בעבירות שלנהיגה ללא רישון נהיגה - עבירה לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח תקפה - עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח הרכב מנوعי, תש"ל - 1970.

על פי עובדות כתוב האישום המתוקן במועדים הרלוונטיים לכתב האישום התקיימו בין הנאשם 1 לנائب 2 קשרי חברות.

הנائب 1 שירת שירות סדיר בצה"ל ומתקף תפקידו זה, נשא עמו נשק אישי מסווג רובגה-16-מס' סידורי 3275324 (להלן: "הנשק"). הנאשם 2 היה אחיו של מחמד אל-אטראש, והשניים הנם קרובי משפחה של סלים אמן אל-אטראש ואיימן אל-אטראש.

בין הנאשמים מחמד, סלים אמן ואיימן, לבין המנוח, לא הייתה כל היכרות מוקדמת.

בתאריך 15.01.16, נסעו מחמד, סלים אמן, ואיימן ברכבו של סלים אמן מסווג מצובישי, לאזרע גשר עד הלום, בסמוך לאשדוד. שם נכחו אנשים אחרים, שזהותם אינה ידועה למואשימה. במהלך שהותם של מחמד, סלים אמן ואיימן במקום, נקלעו השלושה לקטטה עם מי מהאחרים, במהלך הנסיעה הוכו מחמד ואיימן, ומשותת הרכב של סלים אמן נופצו כתוצאה מהמבנה שנזרכו לעברו על ידי מי מהאחרים. לאחר האמור, נכנסו איימן וסלים אמן לרכבו של סלים אמן ונמלטו מהמקום בנסיעה. במהלך הדברים, נמלט גם מחמד מהמקום, בנפרד מאימן וסלים אמן.

לאחר האמור, בסמוך אחרי השעה 23:00, שוחחו איימן וסלים אמן בטלפון עם מחמד שהודיע להם, כי הוא נמצא באשקלון, וביקש מהם להגיע לאסוף אותו.

עמוד 1

בשלב כלשהו, שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך הקטטה או לאחריה, התקשר מוחמד לנאשם 2, ומספר לו כי הוכה על ידי מי אחרים. בהתאם לבקשתו של סלים, נסעו סלים ואימן לאסוף אותו מאשקלון. לאחר שעשו כן, נסעו השלושה יחד ברכבו של סלים שמשמעותו נופצו, לאזרע קריית גת, על מנת לפגוש לנאשם 2.

לאחר האמור, בסמוך לשעה 20:23 התקשר הנאשם 2 לנאשם 1, ששזה באotta העת בביתו, ואמר לו כי למוחמד יש בעיות, וביקש ממנו להגיע עם הנשך לכਬיש הראשי שלו של לנאשם 1 ולהמתין לו, לנאשם 1 עשה כן.

בסמוך לאחר המתואר, אסף הנאשם 2 ברכבו מסווג טויטה קורולה את לנאשם 1, והשניים נסעו ברכבו של לנאשם 2 כשנאים 1 נהוג ברכב, וכשהם נושאים עם את הנשך ברכב. הנאים הגיעו לכינסה הדורומית של קריית גת, שם פגשו בסלים, אימן ומוחמד. סלים, אימן ומוחמד עלו לרכבו של לנאשם 2, כשנאים 1 נהוג ברכב, יחיד, נסעו כולם לעד הלום, על מנת לחפש אחר האחים שהיו מעורבים בקטטה, וזאת כשהסלים מותיר את רכבו שמשמעותו נופצו, בתחנת דלק בקרבת קריית גת. משה הגיעו הנאים, סלים, אימן ומוחמד לעד הלום, ולא איתרו את האחים, חזרו כולם בנסיעה דרומה, בחזרה לתחנת הדלק.

בהגיעם לתחנת הדלק, התפצלו הנאים, סלים, אימן ומוחמד, לשני כלי הרכב, לפי חלוקה הבאה: הנאים אימן, נשארו ברכבו של לנאשם 2, כשנאים 1 נהוג, לנאשם 2 ישב לצד אחד, אימן ישב במושב האחורי. מוחמד וסלים עלו לרכבו של סלים, כשלים נהוג ומוחמד ישב לצד השני ישב לצד אחד. במהלך כל ההתרכחות הנ"ל, היה הנשך מונח ברכב לצדו של לנאשם 1.

בסמוך לפני השעה 01:50, החלו שני כלי הרכב בנסיעה דרומה על כביש 40 (כאשר רכבו של סלים נסע לפני רכבו של לנאשם 2). במקום ובמועד הנ"ל, נסע בכיבוי המנוח, הרכב מסווג -----, למרחק לא רב מהמקום בו נסעו אותה עת שני כלי הרכב. בשלב כלשהו, במהלך הנסיעה, בקטע הכביש שבין צומת פלוגות לצומת בית קמה, הבחינו יושבי הרכב של לנאשם 2, ברכבו של המנוח. בסמוך לאחר מכן, שוחחו הנאים 1 או לנאשם 2 עם מוחמד (נסע כယור ברכב נפרד), בטלפון, אודוט רכבו של המנוח, ועל כך שברכב, ככל הנראה נמצא או נמצא מי מבין האחים שהשתתפו בקטטה. שני כלי הרכב, המשיכו בנסיעה מהירה, אחרי רכבו של המנוח. במהלך הנסיעה, כ- 1.5 קילומטרים מצפון לצומת בית קמה, האיט או עצר לנאשם 1 את רכבו של לנאשם 2 בשוליים הימניים של הכביש, לכיוון דרום, סמוך למחלף בית קמה. גם המנוח, בשלב זה, האט את מהירותו נסיעתו או נעצר במקביל לרכבו של לנאשם 2. בשלב זה, התפתחו חילופי דברים בין הנאים והמנוח, אשר תוכנם אינם ידוע למאשימה, וזאת בזמן שהנאים והמנוח, יושבים בתוך כלי הרכב, ומדוברים מבעד לחולונות הפתוחים.

לאחר זמן קצר, במקום ובמועד הנ"ל, או בסמוך אליו, עצר לנאשם 1 את רכבו של לנאשם 2, והמנוח עצר אף הוא. בשלב זה, בסביבות השעה 01:50, יצאו הנאים מרכבו של לנאשם 2, כאשר מי מהם אוחז בנשך, ווירה לעבר רכבו של המנוח, מספר יריות, בכוונה לפגוע ברכב. אחד הcodors, חדר אל ראשו של המנוח. המנוח ניסה להשתלב בנתיב הנסיעה, על מנת להימלט מהיר, אך נעצר ככל הנראה בשל פגיעה הcodor בראשו, איבד שליטה על הרכב, חזר אל שולי הכביש, עלה על גבעה סמוכה ונעצר.

מוות של המנוח נגרם כתוצאה מהיריו היו הנאים, או מי מהם, מעבר קליע דרך ראשו של המנוח, הקליע עבר כאמור דרך הראש, גרם לנזק נרחב לרקמת המוח, ובפרט לגזע המוח וגרם לאובדן תפקוד מיידי ולמוות כאמור.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו המאשימה תבקש מבית המשפט להטיל על כל אחד מהנאים 12 שנות מאסר בפועל בגין ימי המעצר, מסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט ופייצ'י בסך 60,000 ₪ למשפחה המנוח (שיחולקו

באופן שבו ישלם כל אחד מהנאשמים 30,000 ₪). עוד הוסכם, כי הפייצוי יופקד בקופת בית המשפט עובר לגזר הדין, כתנאי להסדר. כמו כן הוסכם, כי על הנאשם 2 תוטל פסילה בפועל ופסילה על תנאי - שאורכה לשיקול דעת בית משפט.

ב"כ המאשימה ביקשה לאמץ את ההסדר והסבירה כי: "כתב האישום תוקן בשל קושי ראייתי ממשמעותיה שהתחדד עם שמיית הראיות באשר לשאלת מי היורה, שאלת שלמעשה מהוים הראשון הרាឌון הייתה שנייה במחלוקת.... ככל שנשמעו ראיות ונשמעו כאן העדים המרכזיים הוברר כי לעניין זה תהיה השלכה ממשמעותיה על יסודות עבירות הרצח. החשש היה שהדבר ישליך על שני הנאים באופן בו בסופו של יום בית המשפט עלול לקבוע מאחר שהוא איננו יודע מי היורה, לא ניתן לייחס כל אחריות למי מהנאשמים, זה מה שעמד בבסיס ההסדר".

ב"כ המאשימה צינה, כי קיימה חובת הידוע ביחס להסדר הטיעון מתחייב על פי דין, וכי היא פנתה לאביו של המנוח אשר נמנע מההבייע עמדה.

ב"כ הנאשם 1 ביקש אף הוא לאמץ את ההסדר והוסיף שיש עד חשוב נוסף שהיה ברכב בעת הירוי והוא לא אותר, ולא ניתן לדעת אם היה מאותר לצורכי המשפט. לטעنته עדותו של עד זה לו אותר, יתכן שהייתה שופכת אור על האירוע. יתכן שהייתה מגדילה את הערפל. עוד הוא הוסיף, כי גם בכתב האישום המתוקן לא צוין מי משני הנאים הוא היורה. עוד הדגיש, כי על פי כתב האישום המתוקן נורו מספר יריות בכוונה לפגוע ברכב ולא צוין, כי היריות נורו בכוונה לפגוע במנוח. למזלם הרע של כולם כדורי אחד פגע למרבבה הצער במנוח וגרם למותו. עוד ציין, כי נאשם 1 ללא עבר פלילי נשוי ואב לשני ילדים.

ב"כ הנאשם 2 ביקש אף הוא לאמץ הסדר הטיעון והסביר שהסדר מkapל בתוכו את כל השיקולים ומאזנים באופן כזה שהוא ראוי בנסיבות העניין. עוד הוסיף שנאשם 2 נשוי אב לילדים, שילם את הפייצוי וביקש שפსילת רישון הנהיגה תהיה מתונה.

שני הנאים צינו כי הם מצטערים על המעשה.

כתב האישום המתוקן בו הורשו הנאים חמור ומתאר השתלשלות של אירועים אלהים שהובילו בסופו של דבר לכך שהמנוח קיפד את חייו. הרקע לאירוע הקשה והטרגי מתואר בתחילת כתב האישום, ומסתבר גם מטעוני באירוע הצדדים, שהמנוח לא היה קשור לתחילת האירועים המתוארים ונקלע למקום באופן מקרי, כשכל חטאו בכך שנסע בכביש זה.

ב"כ הצדדים הגיעו להסדר לעניין תיקונו של כתב האישום כפי שהגינו, לאור קושי ראייתי אותו פרטה בהרחבה התובעת. הקשיים שתיארה התובעת בוגרנו לכך שלא ניתן לקבוע על פי הראיות בתיק מי מהנאשמים הוא היורה, מוכרים גם לנו לאחר ושמענו את מרבית ראיות התביעה.

מהר ותוך כתב האישום כפי שתוקן, אין לנו אלא מה שרואות עינינו על פי כתב האישום המתוקן והראות החיקוק שלו.

בסופו של יום על פי כתב האישום המתוקן נמתקה עבירות הרצח והנאשמים הורשו בעבירה של הריגה, כאשר אף בעובדות כתב האישום המתוקן צוין בסעיף 27, כי הכוודרים לעבר רכבו של המנוח נורו בכוונה לפגוע ברכב, ולא צוין שנורו בכוונה לפגוע במנוח.

יש לזכור עוד, כי במסגרת הסדר הטיעון הוסכם על פיצוי 30,000 ₪ שילם כל אחד מהנאשמים ובסה"כ 60,000 ₪ והפיוצי הופקד בקופה בית המשפט, כתנאי לקיום הסדר הטיעון.

בנסיבותיו של תיק זה, גם שהסדר הטיעון מקל, לאור התוצאה הכה קשה וטרגית של מעשי הנאשמים שקטלו את המנוח אשר לרוע מזלו נקלע למקום באופן מקרי, ונורה מ-16 M, נראה שהוא מצוי במתחם הסבירות גם אם בתחוםו. לאור האמור ונוכח ההלכה הפסוכה בדבר כיבוד הסדר טיעון מצאנו לנכון לכבד את הסדר הטיעון.

ביחס לעונש הפסילה באשר לנאים 2 לקחנו בחשבון את מכלול טענות הצדדים ואת העובדה שהואណון לעונש מאסר לא קצר, ומנגד הורשע בעבירות של נהיגה ללא רשות ולא ביטוח.

אשר על כן אנו גוזרים על הנאים את העונשים הבאים:

באשר לנאים 1:

א. מאסר בפועל למשך 12 שנים מיום מעצרו 17.2.16.

ב. פיצוי בסך 30,000 ₪. הפיצוי אשר הופקד כבר בקופה בית המשפט, יועבר למשפחה המנוח על פי פרטים שתמסור ב"כ המאשימה בתוך 7 ימים.

ג. מאסר מותנה למשך 24 חודשים, וזאת על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחררו ממאסר, עבירה אלימות מסוג פשע.

באשר לנאים 2:

א. מאסר בפועל למשך 12 שנים מיום מעצרו 30.5.16.

ב. פיצוי בסך 30,000 ₪. הפיצוי אשר הופקד כבר בקופה בית המשפט, יועבר למשפחה המנוח על פי פרטים שתמסור ב"כ המאשימה בתוך 7 ימים.

ג. מאסר מותנה למשך 24 חודשים, וזאת על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחררו ממאסר, עבירה אלימות מסוג פשע, או שימוש ברכב לעוון או לפשע.

ד. פסילה מקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שלוש שנים, מתוקן שנתיים בפועל והיתרה על תנאי למשך שנתיים וה坦אי הוא שלא יעבור על עבירה של נהיגה ללא רישיון או שימוש ברכב ללא ביטוח. הן עונש הפסילה בפועל והן עונש הפסילה המותנית ימננו מיום שחררו ממאסר. לאור העובדה שהנאשם הצהיר שאין לו ולא היה לו רישיון נהיגה, יראו הצהרה זו כהפקחת הרשyon.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י' تموز תשע"ז, 04 يول' 2017, במעמד הצדדים

